

KAPLUMBAĞA Fanzin

Sayı: Jale Bozer 10 Ocak 2023

Ağır ol!

@Ada Günay & Şevval Bıçak

kaplumbagafanzin@hotmail.com

@kaplumbagafanzin

Bir tosağa gözlerini açar ve ilk adımlarında görür sizi, emekler emekler ve sizden büyümeyi öğrenir, sizin gözünüzde hiç büyümediği halde. Büyür büyür ve bir kaplumbağa olur, çalışır çalışır, üretir. Üretmenin, düşünmenin, sevmenin, bilmenin ve öğrenmenin güzelliğini öğrenir sizden. Ve bir daha da ayrılmak istemez ona yarattığınız bu güzel evrenden. Biz de bu evrenden asla ayrılamayan, her geçen gün sıcaklığını özleyen kaplumbağalarınız.

Bu sayıyı da Çemberlitaş'ta hâlâ derslerinizi dinleyebilme şansına sahip olan öğrencilerden tutun da yıllar önce mezun olmuş öğrencilerle çıkardık. "Ağır ol!" sloganıyla ünlenmiş kaplumbağalarımız bu sefer sizler için güçlerini ve günlerini birleştirdi. Yaklaşık 96 saat önce çalışmalarına başlayan biz kaplumbağalar; bu sefer hep yaptığımızın aksine, yürümektense istikrarlı adımlarla koşarak yetiştirebildik.

Sizi ön sözde çok tutmayalım bu seferliğine, arka sayfalarda bol bol göreceksiniz ama ilk kutlama bizden olsun! Doğum gününüz kutlu olsun, yaşınız size en mutlu olacağınız özellikleri getirsin.

İyi ki doğdunuz. Sizi çok seviyoruz <3

DÜŞÜNCELİ YÜRÜRKEN

Biz dokuzuncu sınıftayken Üsküdar Tekel Sahnesi'nde bir oyun izlemeye gittiğimiz gün, tiyatrodan meydana kadar olan yolda bizlere çocukluğunuzun çiçeklerini anlatmıştınız ve etrafta gördüklerimiz üzerinden örnekler vermiştiniz. Daha önce hayatımda ne duyduğum ne gördüğüm çiçeklerdi bunlar. Buna rağmen anlattıklarınızı o kadar yeniden bizlere yaşatarak anlatmıştınız ki, benim de çocukluğuma dokundular ve oraya yerleştiler. Akşamına erguvan ve mor salkımları araştırırken bulduğum bu şiir de o hatıraa bağlandı, sizin oldu. En son belki de onuncu sınıftayken ve kelime dağarcığımıza henüz korona virüsü girmemişken gitmiş olduğum Üsküdar'a; geçenlerde, Sude ile birlikte, liseden taze mezun olmuş biri olarak gittim. Tiyatroya giden yolda yanımızda siz de vardınız; yine bize çiçekleri, tiyatroları, İstanbul'u ve İstanbullu olmayı anlatıyordunuz. Ve biz yine dokuzuncu sınıfta okuyan, liseye daha yeni adımını attığı halde hayatta hızlıca adımlar atabilmeye başladığına inanan ve bunun heyecanını yaşayan kişilerdik. Sanırım hayatıma nasıl ve ne kadar dokunduğunuzun küçük ama en önemli örneklerinden biri budur. Beni erguvanlar, mor salkımlar ve daha nice güzel şeyle ve en önemlisi de kendinizle tanıştırdığınız için çok teşekkür ederim.

Sevgili mor kasımpatı,
bir daldan çıkmış birçok kasımpatıydık, bir kasım günü saksınıza katıldık. güldük, solduk, büyüdük, saksının tepelerine yükseldik, yaşadığımız odayı daha iyi görür olduk. uzadık, uzadık, uzadık, odamız yetmedi, çıktık göklere. ama köklerimiz hep saksıda kaldı. ve hiçbir gök, evimiz olmadı, köklerimizizin yaşadığı saksı kadar.

Elif Naz Öksüz

**Düşünceli yürürken, bir yol dönemecinde
Çıkacak ömrümüze beyaz dallarla bahar.
Hatırlatacak bize şen çocukluğumuzu,
Erguvanlı bir bahçe, mor salkımlı bir duvar.
- Artık Yaşamak İçin, Ziya Osman Saba**

EN SEVDİĞİM DERS

8.10 dersine katılmak için kurduğum, saat 8.00'de çalan alarmı kapatarak sekiz dakika gözlerimi dinlendirmeye karar verdim. Yatak ve masa arasındaki mesafe boyunca kendimi sürükleyip bilgisayarını açmam iki dakikadan uzun sürünce de derse bir dakika geç kalmış oldum. Dersin geriye kalan 79 dakikasını dinlemek artık boşuna olacağından bu süreyi besleyici bir kahvaltı (mısır gevreği) yapıp dizi izleyerek geçirmenin daha verimli olacağı gayet de açıktı! Zaten daha önceden bile öğretmenlerin kendi kendine konuştuğu dersler, ikinci dönem notlarını kullanıp kullanmamak bizim seçimize bırakılmış iken daha da sessiz oluyordu.

Ben, en sevdiğim dizi, pijamalarım ve üstüme aldığım örtüyle eğlenceli bir “matematik dersi” geçirirken Hazırlık B Edebiyat grubuna Jale Hoca'dan bir adet mesaj geldi:

“Çocuklar ders açacağım, gelen var mı? Şu andaki sınıfım gelmedi, bekliyorum. Siz de gelmeyecekseniz boşuna oturmayayım :)”

Ben de dizimi yarıda bırakıp edebiyat dersine girdim. Beni umutla ve sıcak bir gülümsemeye ekrana bakan Jale Hoca karşıladı. Her derse giren, çalışkan iki üç öğrenci de matematik dersindeyken başka birinin bu Zoom toplantısının tozlu bekleme odasına ayak basmayacağı kesin gibiydi. Hayatımda geçirebileceğim en samimi edebiyat dersi başlamıştı.

Bir ders boyunca Jale Hoca'yla sohbet ettik. Bir süredir doğru düzgün kimseyle konuşmamışken o kırk dakika, hazırlık senesi boyunca gördüğüm en verimli ders ve terapi seansı oldu. Beni bu kadar ilgiyle dinleyen ilk öğretmeni ve onun ileride diğer Fanzin ekibine de anlatacağı anıları dinledim.

Ekranın üstünde toplantının bitmesine son 10 dakika kaldığını görünce ilk kez üzüldüm. O 10 dakika da dersin kalanı gibi hızlıca geçti... En sevdiğim dersin sonuna gelip ekran kapanınca senenin başında edebiyat dersini sevmeyeceğini düşünen Ahmet'i, şu an edebiyatı çok seven İlker'i ve bu değişimde katkısı çok büyük olan Jale Hoca'mı düşünüyordum.

KAPLUMBAĞA

Her Kaplumbağa biraz yalnız doğar. Kırarak yumurtanın kabuğunu, bulmak için içeri sızan ışığı, dışarı çıkar. Bilmez taşımının nedenini, sırtındaki kabuğun. Yürür, yürür, yürür; kendisini durduracak bir şey bulana kadar.

Her Kaplumbağa biraz yalnız büyür. Resim çizer, kitap okur, film izler. Yavaşlamıştır artık, çocukluğuna kıyasla, yaşlandım artık der, kendi kendine. Hesap etmez kabuğunun içindeki sergiyi, kütüphaneyi, sinemayı.

Her Kaplumbağa biraz yalnız ölür. Fakat değildir bu anlatılanlar, Tortoievsky'nin bir romanı. İzin verir, size her şeyi en baştan anlatayım. Sizi, zamanda bir yolculuğa çıkarayım.

“Kurbağalar ölür, kaplumbağa olarak doğarlar. Ölüm sebepleri, üstlerine basılmasıysa eğer, bu sefer sırtlarında bir kabuk taşırlar.”

Testudinidae, 1:1-3

Bir kaplumbağanın sırtı üzerindeki dört filin, boynuzlarıyla tuttuğu yarım kürede, yani dünyada yaşanmıştır, tüm anlatacağım. Başka bir yere kaymasın aklınız. Canlıların, yaşamları boyunca bir bedene mihlanmış olduğunu fakat davranışlarının ve düşüncelerinin değişmesiyle... En iyisi bunu bir örnekle açıklayayım:

Zannediyorsunuz ki, insan, ölene kadar insan olarak kalacaktır. Fakat bu yanlıştır. İnsan dediğiniz şey, bedeninizin şeklidir. Davranışlarınız; başka türlerin öz davranışları ile yer değiştirebilir. Yani bir insan, günün birinde bir eşek ya da köpek gibi davranmaya başlayabilir. Ve her türden canlının öz davranışlarını bilen bizler, Nirvana'ya ulaşmadan önceki basamakta olanların, Kaplumbağalar olduğunu biliriz. Bu yüzden, ilk olarak Kaplumbağa yaratılmıştır. Gövdesinden önce kabuğu, kafasından önce gözleri, ayaklarından önce turnakları. Ama şimdi, boş verin bunları.

Bir gün, Birisi çıkar bu “insanların” arasından. Kaplumbağalara, sonsuz huzura ve mutluluğa nasıl kavuşacaklarını ve korkunç yalnızlıktan nasıl kurtulacaklarını öğretmekti niyeti. Gidilecek yolu çizer onlar için, hatta tutar ellerinden, birlikte yürür onlarla. Yalnız kalmalarına asla tahammül edemez. İçindeki bitmek bilmeyen sevgiyle sarıp sarmalar hepsini. Yan yana oturur onlarla, güvende hissettirir yanındakilere. İşte böyle biridir O. “Buda” derler “insanlar” O'na. Buda. Yeryüzüne, “insanlara” Nirvana'ya nasıl ulaşacaklarını göstermek için gelmiş ve “insan” halini almış tanrı. Bizler Buda demeyiz adına. Ve biliriz, Kaplumbağalar için geldiğini. Onlara, Kaplumbağa oldukları gün yumurtalarını nasıl kırdılarsa, Nirvana'ya ulaşacakları güne kadar; resimlerle, kitaplarla, filmlerle kabuklarını doldurmalarını ve parçalamalarını, böylece ışığa doğru yürümelerini tavsiye eder. Ve o güne kadar, asla birbirlerinden ayrılmamalarını öğütler.

Yüzyıllar sonra dünyaya tekrar, başka bir görünüşle ve isimle geldiğini, karanlığa karşı aydınlığı getir-meye çalıştığını ve daima onunla birlikte olan 12 Kaplumbağasını; onlara öğrettiklerini yaymakla

görevlendirdiğini, yedikleri son akşam yemeğinin akabinde, Romalılar olarak bilinen, bölgenin idaresiyle ilgilenen muhafızlar tarafından çarmıha gerildiğini ve asılı kaldığı üç gün üç gece boyunca, Kaplumbağalarının kurtuluşu için dua ettiğini biliyor muydunuz?

“Turtur, Turtur, lema sabachthani?”

Mal'kah, 27:46

Bin yıl kadar sonra, O'nu bilen ve “taniyan” bir müridinin idam edilmesiyle birlikte, gelecek yıllarda, dünyanın dört bir yanında adının duyulması sağlanacaktır. O müridi, spiritüalist bir yazar ve mistik bir şairdir. Hayatın anlamını çözmüş, Nirvana'yı ve Kaplumbağa olmanın ne demek olduğunu kavramış; bunun neticesinde de idam edilmesine karar verilmiştir. Döneminin domuzları, onun gibi olabilmek için çırpınıp da yerinde sayarken, onun “Ene'l sulhufaa” diye haykırması, domuzcukları epey rahatsız etmiştir. Bunun neticesinde de yalancı şahitler tutulmuş, iftiralar uydurulmuş ve darağacına kadar götürülmüştür Lüthiye Y'kar...

Bu olayın etkileri, bin yıldan da uzun bir süre sonra, tekrardan kendini göstermiştir. İngiliz okültist, filozof, tören sihirbazı, şair, ressam, romancı ve dağcı; Batı'nın en büyük büyücüsü, Aleister Crowley; etkilenmiştir tüm bu hikâyeden ve neredeyse her şeyin başladığı noktaya, Mısır'a giderek, Büyük Piramit'e bakan bir otel odası kiralamış ve orada, Liber Legis'i yani Kanun Kitabı'nı yazmıştır. Kanun Kitabı'nın kaplumbağa ile ne ilgisi olduğunu sorabilirsiniz. Herkesçe bilinen bir gerçektir ki, Crowley, konu kelime oyunu olunca büyük bir dehadır. Bununla birlikte en büyük pişmanlığı, Tanrı kelimesinin İngilizcesi olan God'la kafiyeli bir “kaplumbağa” kelimesi bulamamış olmasıdır. Bu yüzden, kelime oyununu “Dog” kelimesi ile yapması gerekmiştir. Bu pişmanlığı, kendisini öylesine derinden etkilemiştir ki, eserin kendisine bir cin tarafından yazdırıldığını iddia edecek kadar ileri gitmiştir. Böylesi bir bulmacanın sahipliğini asla üzerine almamıştır. Bu yüzden Kanun Kitabı, bir delinin saçmalıkları olarak görülmüş ve asıl değerinin karşılığını asla görememiştir. Peki, Crowley, gerçekte ne yazmak istemiştir?

“Tanrı, bir kaplumbağanın içinde mi yaşamaktadır? Evet! Onlar en yüce olanlardır!”

Liber Tortoise, 2:19

Daha anlatılması gereken çok şey olduğu, bir gerçek. Kaplumbağa'nın destanının başka bir zamanda, daha düzgün bir şekilde anlatılması, şart. Fakat şimdilik, söyleyebileceğim bu kadar. Unutmadan, Oğuz Atay'ın Tutunamayanlar'ı için esin kaynağının artık ne olduğunu söylemeye gerek var mı?

Ben de öyle düşünmüştüm.

Şuraya bir yere adımlı not düşmeme gerek var mı?

Ben de öyle düşünmüştüm.

SEVGİLİ JALE HOCAMIZ,

Geçen sene boyunca süren "Fanzin'e yazı at, Fanzin'e gir!" dileklerinizi biraz geç gerçekleştirdim ve doğrusu geç kaldığım için biraz pişmanım. Ancak bunu bana direktmekten hiç vazgeçmediğiniz için teşekkür etmek istiyorum size. Hazırlık senesinde okulu, yeni bir dili, liseyi tanımak başlı başına yorucu bir macerayken edebiyat dersleri güvenli ortamım gibiydi. Farkında mıydınız bilmiyorum fakat günlüğümde yaptığınız yorumlar bana özgüven veriyordu. Konuşmaktan çekindiğim edebiyat dersinde susmaz oldum sayenizde :')

Fanzindeki ilk yazımı hiçbir zaman sevmeyeceksiniz. Ben de sevmeyeceğim. "Susayım diye mi attın?" diyorsunuz ya, hayır Jale Hocam, kendi içimdeki sesi susturmak için attım o yazıyı.

Doğum gününüz kutlu olsun Jale Hocam. Yeni yaşınızda da sonraki hayatınızda da yeni kalemleri yazmaya teşvik edeceğinizi biliyorum bu yüzden umarım demeyeceğim. Mutlu yaşlarınız olsun.

Ayça Ayaz

Sizinle ilk karşılaşmam geçen yıl Fanzin ekibinde yer alan arkadaşlarım teneffüs arasında sizinle konuşurken onları beklerken olmuştu. Yanınızdan ayrıldığımız an arkadaşlarıma söylediğim ilk şey "Jale Hoca ne kadar da tatlı biriymiş, umarım seneye benim dersime girer." idi. Şansım yaver gitti ve öyle de oldu. Kısa süreliğine de olsa ekibin bir parçası olmaktan çok keyif aldım gerçekten. Sayenizde sıcak bir ortamda bir sürü yeni şey öğrendim, bana farklı bakış açıları kattınız ve yeni fikirler edindim. Her ne kadar yazmak, hep beceremeyeceğimi düşündüğümünden yanaşmadığım bir konu olsa da Kaplumbağalarımızın yazdıklarını okumak hep çok hoşuma gitti.

Hepimizin hayatlarına çok güzel dokunuşlarınız olmuş, iyi ki yollarımız kesişmiş. Umarım bu etkileyici özveri ile yaptığınız işinizde daha birçok kişinin hayatına dokunduğunuz ve hayalini kurduğunuz şeyleri gerçekleştirdiğiniz güzel yıllarınız olur.

Bade Şimal Aksu

Her ne kadar bu yazıyı içimde bir burukluk ile yazsam da Fanzin'in bir parçası olarak sizin için bir şeyler yazmak beni mutlu ediyor. O yüzden hasta hâlimle bilgisayarımı elime alıp düşüncelerimi yazma kararı aldım.

Benim hazırlıkta Fanzin'e girmem de çoğu arkadaşım gibi spontane oldu. Ortaokuldayken her zaman lisede okulun gazetesi ya da herhangi bir yayın organında yazmak istediğimi söyledim. Gerçekten hevesliydim ama aynı zamanda biraz çekiniyordum açıkçası. Eleştirilerden ya da yazılarımın beğenilmemesinden korkuyordum. Zoom toplantılarımıza büyük bir heyecanla giriyordum. Yazılarıma kalp kırmadan yorumlar yapmanız sayesinde gitgide eleştirilme korkum kayboldu ve alıştım. Kendimi de yazma konusunda biraz da olsa geliştirdiğimi düşünüyorum ve bu konuda katkısı gerçekten fazla olan bir öğretmensiniz. Edebiyat dersimize girmenizi de çok isterdim ama iki sene daha buradayım zaman ne gösterir bilmiyorum.

Kaplumbağa Fanzin'i ne kadar önemseydiğiniz ve Fanzin'le kurduğunuz duygusal bağ ilk günden beri apaçık ortadaydı. Ben kendi adıma her zaman sayı çıkışlarımızı, toplantılarımızı, geceleri uyumayıp yazdığım yazıları keyifle hatırlayacağım. Umarım siz de ekibimizle geçirdiğiniz zamanları her zaman güzel hatırlarsınız. Doğum gününüz kutlu olsun, nice mutlu ve sağlıklı yaşlara <3

Ceren Su Türk

*Yazdığım şiirler içinde benim
Bir tanesi öyle içten öyle güzel
Jale mutlak siz de beğenirsiniz
Bir yeri var hele bütün yazılanlara bedel*

-Salah Bırsel, Şiirler Şiiri

Merhabalar. Nasılsınız hocam? 54 yaşına girmek nasıl bir his? Hayat 50'den sonra başlıyormuş, babam öyle diyor en azından. Bence haklılık payı var. Sonuçta belli şeyleri deneyimleyip tecrübe kazanıp koskoca bir asrı yarıladığımız yaştır elli, koca bir görmüş geçirmişlik vardır içerisinde. Sizin de 50'leriniz başlayalı 4 yıl kadar geçmiş oluyor siz bunu okurken. Siz daha iyi yorumlarsınız benden, sizce babam haklı mı? Hayat gerçekten 50'lerden sonra mı başlıyor?

Biraz kendi hislerimden bahsetmek istiyorum. Geçtiğimiz hafta benim için oldukça yorucu bir haftaydı açıkçası. Kendimi düşünmekten alamadığım, aklımı meşgul eden şeyler varken yanına bir de sınavlar ve yaşadığımız ayrılık eklendi. 2022'nin sonu ve 2023'ün başı bana hiç iyi gelmiyor şimdilik ama bir şeyleri değiştirmek benim elimde. Kendi hayatımı kendim yönlendirebileceğimi biliyorum fakat insanlardan beklentilerimin sonuçsuz kalması- özellikle de güvendiğim ve sırtımı yaslayabileceğim insanlardan- beni sarsıyor.

Yaptığımız işin sona ermesi beni ne kadar üzse de bunun asıl sebebi bizim. Kendimiz ettik, kendimiz bulduk. (Ben yazı bu kadar duygusal ilerlesin istemiyorum ya of) Sanırım biz de siz bize sırtınızı yaslamışken sizi boşluğa bıraktık. Bunun için hepimiz adına özür dilemek istiyorum. Ne kadar sözel bir özür bunu geri alamayacak olsa da diliyorum işte!

Belki bize bunu yaparken gösterdiğimiz çabayı daha önce göstermediğimiz için kızacaksınız, çok haklısınız da kızmakta ama bu doğamızda yok mu zaten? Bir şeyleri kaybedince değere bindirmiyor muyuz? Biz de sizin değerinizi bilemedik. Ben sizin bize bu kadar sırtınızı yasladığınızı fark edemedim, siz ne kadar söylemiş olsanız da. Neyse ben daha fazla böyle duygusal yazmak istemiyorum ne kadar doğamda olsa da ne kadar duygusal oğlunuz olsam da. Belki bu benim için bir milat olur da bir daha duygusal yazmam, ha? Ben bile inanmadım işte bu dediğime! Yazılarımın gelişimindeki katkınız gerçekten çok büyük, bunu ilk çıkardığımız sayıya bakınca görebiliyorum gerçekten. Ne kadar saçma bir konu üzerinde ne kadar da saçma yazmışım? Bu benim miyim oluyorum. Evet, bu benim. Ne kadar değişsem de o zaman öyle düşünüyormuşum, öyle şeyler hissediyormuşum. O zaman da hüzünlü şarkılardan

bahsetmişim, şimdi de hâlâ hüznüm geçmiş değil. Her şey başladığı gibi bitti. YİNE DUYGUSAL YAZIYORUM, ŞAKA MI? Herkes özür yazısı yazıyormuş bu arada... Bu böyle olmasa mı diye düşünüyorum şu an ama bunu isteyerek yapmıyorum ki. Dediğim ve dediğiniz gibi ben duygusal oğlunuzum.

Beni sadece yazılarımla değil, kişisel olarak da geliştirdiniz. Böyle bir şeyin içerisinde bulunabilmiş olmak sorumluluk isteyen bir oluşum. Bir şey üzerine ekipçe çalışabilmek kolay değil. Bunu biliyorum, çünkü bu basketbolda da böyle. Bir takım olabilmek kolay değil. Belki de hayatın kendisinde var bu. Bir ekibin içinde de olsak sorumluluk almak zorundayız ne olursa olsun, yoksa nasıl ilerleyeceğiz ki bir ekip olarak? Ben basketbol takımımın kaptanıyım ve sizin görünürde bununla hiçbir alakanız olmasa bile beni geliştirip belli sorumlulukları almamı gösterdiğiniz için bunda payınız olduğunu düşünüyorum.

Tamam, ben özrümü geri almaya karar verdim. Teşekkürler hocam. Ben, bunun benim için iyi bir şey olduğunu düşünüyorum. Çünkü sonuçta bitişi bile beni olgunlaştırıyor. Kendi içimdeki gelişimime katkı sağlıyor. Ben, beni üzen her şeyin beni büyüttüğüne, güçlendirdiğine inanıyorum. Yoksa nasıl 50 yaşına gelinceye kadar tecrübe kazanacağım ki. Madem her şey 50'lerde başlıyor, kendimi buna hazırlayayım bari.

Sanırım benim diyeceklerim de bu kadar. A sanırım bir şey için özür dileyebilirim, çünkü yazının güzel şeyler içermesi gerekiyorken ben biraz duygusal yazdım istemeden. Sizi seviyorum hocam. Geçen dönem, beni yüzüm asıkken gördüğünüzde sizin de üzülüğünüzü söylediğiniz için sizin de beni sevdiğinize, en azından önemsediyinize inanıyorum. İyi ki varsınız, sayenizde artık hep gülümsemeye çalışıyorum sizin gibi. Yüzünüzdeki gülümseme eksik olmasın. Nice kendinize ve bize katacağınız tonca şeyin olduğu yaşlarınız olsun. Umarım bir gün bana duygusal yazmamayı da öğretebilirsiniz.

Batu Yalçınkaya

Sanırım çoğu zaman olduğu gibi bir kez daha fanzin üzerinde olacak muhabbetimiz. Fakat bu sefer sözcükler yerine kelimeleri kullanıyorum size ulaşmak için.

Sizle tanışmamız bir anda oldu sizin de bildiğiniz üzere. Daha sonrasında da hep iş konuştuk birlikte. Belki de bu yüzden sebep bilmiyordum doğum günlerimizin 2 gün aralıklı olmasını. Evet, ben de 12 Ocak doğumluyum :))

Her ne kadar konuşmalarımız kısa ve net olsa da çoğu zaman, anne şefkatiniz eksik olmadı üzerimden (üzerimizden). İşte bu yüzden Jale Bozer adı anıldığında tebessüm belirdi yüzümüzde. Bize ve özellikle bana çok şey kattınız, çok şey öğrettiniz. Teşekkürler. Ama bu demek değil ki her şey bitti, bunu siz de biliyorsunuz. Bize öğreteceğiniz ve bizlerden öğreneceğiniz çok şey var. Yeni nesli takip etmeniz gerekir öyle değil mi? :) Bu noktada bir veda yazısı değil bu yazdıklarım. Ufak bir ara gibi görebilirsiniz tüm bunları. Her zaman maksimum bir telefon uzağınızda oldum elimden geldiğince ve öyle olmaya da devam edeceğim. Sözü veriyorum, bilirsiniz ki sözlerimi tutarım. Şimdilik hoşça kalın demekten başka bir şey gelmiyor elimden maalesef. Fakat fanzin dönemleri kadar olmasa da elbet görüşeceğiz. Çemberlitaş denilince Jale Bozer köşesi her zaman aklımda...

Doğum gününüz kutlu olsun, nice mutlu, berabere senelere.

Pimpirikli Grafiker

Merhaba! Atahan ben. İnanmayı asla bırakmadığınız o ufak çocuğunuz. Kendimden fazla hep bana inandınız ve hep arkamda durdunuz. Desteğinizi benden hiç esirgemediniz. Başkalarını dinlemem gerektiğini başım dik yürüme devam etmem gerektiğini söylediniz. Ben de elimden geldiğince çalıştım devam etmeye. Ama bazı şeyler ne kadar zorlasak da olmuyor.

Hatırlar mısınız benim için "Atahan Türkçesi pek iyi olmayan bir arkadaşımız" dediğinizi? Ne çok gülmüştük. Aslında haklıydınız. Hiçbir zaman iyi olmadı Türkçeyle. Yazılarımın hep uzun bir düzenleme sürecinden geçmesi gerekti. Sağ olsunlar arkadaşlarım da yardımlarını esirgemediler. Ama siz hep derdiniz "Yazı yazmak her şey değil." diye. Haklıydınız.

8 tane kocaman sayı çıkardık sizinle. Her geçen gün bize alışmaya, ekibin değişmesine uyum sağlamaya çalıştınız. Bırakın nesil farkını bizlerin kafa yapıları da oldukça farklıydı. Bir şekilde ortak noktayı buluyorduk. Sizi hepimiz gerçekten seviyorduk. Birbirimizi de en azından sevmeye çalışıyorduk. Siz ne kadar "Siz birbirinizi sevmiyorsunuz." deseniz de.

Bugün sizin doğum gününüz. İyi ki varsınız. Hayatımda gerçekten çok önemli bir yere sahibsiniz. Belki de bu yüzden o kadar alıngan davranıştım aramızdan ayrıldığınız gün. İnsanı en çok sevdiklerinin gidişi üzer. Ama olsun. Bu da böyle olmuş olsun. Her sıcacık ve bol tarçınlı güzel bir sahlep içişimde sizinle birlikte olan güzel anılarımı hatırlıyor olacağım. İyi ki doğdun Anne Kaplumbağa...

Atahan Uncuoğlu

Bazen hayatınızda her şey normal giderken hayatınızı etkileyen insanlar çıkar. Siz büyürken kendinizi tanımada yardımcı olurlar. Siz de benim hayatımda böyle bir etkiye sahipsiniz. Gerek “Kaplumbağa” olduğum zaman gerek ise normal bir öğrenci olduğum zaman eğer istersem her şeyi başarabileceğimi gösterdiniz bana. Bir keresinde yazamayacağımı düşündüğüm yazılardan birini üstlenmiştim. O yazıyı yazarken canım çıkmıştı ama yazabilmişim, ortaya da hoş bir yazı çıkmıştı. Size “Yapamayacağımı düşündüm ama oldu, başardım.” dediğimde bana dediğiniz cümle beni çok etkilemişti. “Başaramayacağınızı düşünsem sana vermezdim zaten.” Daha ben bile kendime bu kadar güvenmezken bana güvenmişsiniz. Ve o an sizin ileride her zaman anacağım insanlardan biri olduğunuzu anlamıştım.

Yaşam tarzınız ve düşünceleriniz açısından en beğendiğim insanlardan birisiniz. Fanzin’de olduğum süre boyunca bir sürü konu konuştuk ve bu konulara bakış açınız beni her zaman etkiledi. İnsanların bakış açısı benim için her zaman önemli olmuştur. Bu yüzden siz zihnimdeki anı defterinin en önemli kişilerinden birisiniz.

Doğum gününüz kutlu olsun hocam. İyi ki doğdunuz, iyi ki gençliğimde sizin gibi biriyle karşılaştım. Yeni yaşınız umarım istediğinizden de güzel olur. Sizi seviyorum :’))

Aslı Yokuş

Nasıl bir giriş yapmam gerektiği konusunu dün geceden beri yoğun bir şekilde düşünüyorum. Sonunda tam anlamıyla size layık bir giriş yapabilecek yetkinlikte olmadığımı karar verdim, mazur görün lütfen.

Öncelikle belki aklınızın ucundan bile geçmese de hayatımda hâlâ çok büyük bir yeriniz var. Bir sayısal öğrencisi olmama rağmen yazı yazmayı, şiir okumayı bana bu kadar sevdirdiğiniz için teşekkür ederim. Onlarca saat süren çalışmalarımın ardından bir iki paragraf bir şeyler yazarak tüm yorgunluğumu üzerimden atabiliyorum son birkaç yıldır. Hayatın karmaşasından biraz da olsun sıyrılıp derin bir oh çekeceğim bir alan oluşturmama yardım ettiğiniz için de minnettarım size biricik öğretmenim.

Pandemiyle neredeyse yarı yarıya kaybettiğimiz lise yıllarımızdan bize kalan çoğu güzel anı ve birikime sizin sayenizde sahip olduk sanırım. Umarım bizim gibi birçok öğrenciye bunları yaşatmaya devam edersiniz uzunca bir süre. Bizlerin sizler gibi işini severek ve dolu dolu yapan öğretmenlere çok ihtiyacı var çünkü.

İyi ki hayatımın bir bölümünde yolum sizin gibi biriyle kesişebilmiş canım öğretmenim. Doğum gününüz kutlu olsun. Yolunuz en güzel çiçeklerle dolsun.

Eylül Selver Kılıç

Bu ekibin ve sizin bana kattığınız şeyler gerçekten paha biçilemez ve üzerimdeki hakkınızı nasıl öderim onu da bilmiyorum. Bu yazı bir “özür” yazısı değil “iyi ki varsınız” yazısı olarak kalsın istiyorum o yüzden o konulara hiç girmeyeceğim.

Ne buraya ilk geldiğimde ne büyük kaplumbağalarla yaptığımız ilk zoom toplantısında ne ilk yüz yüze yaptığımız fanzin toplantısında “Hadi sen başla Ece.” dediğinizde ne de rozet törenindeki her şeyi unutup yaptığım o konuşmada korkmadım buradan. Burası ve siz bana hep güven veren, benim belki de odamdan sonra rahat olduğum tek yer oldu ve ben bunun için gerçekten çok mutluyum.

O anne şefkatiniz, “Jale Hoca” dendiğinde beni mutlu eden en büyük faktörlerden biri her zaman. Sevginizi her zaman hissettim ve hissetmeye devam edeceğimi de biliyorum, bunun için gerçekten size minnettarım. Siz olmasanız, fanzin olmasa şu an olduğum kişi olamayacağım gerçeği beni çok korkutuyor. Kim bilir bu 3 yılımı ne yaparak geçirirdim...

İlk tiyatroma geçen yıl, sizin doğum gününüzden tam 3 gün sonra gittim ve o zamandan beri devam ediyorum. Bu bana kattığınız şeylerden sadece biri. Evet, belki de bu Çemberlitaş'ta zaten bir ödev ama dönemde iki defacık ve ben geçen yıldan beri devam ettiğim için bunu bu yıl da ödev olarak görmedim hiç. Tamamen kendime bir şeyler katmak için başlattığım bir alışkanlık bu, dediğim gibi, sizin sayenizde.

Ben duygusal biriyim, zaten bunu yazarken de ağlıyorum, diğerlerinin yazdıklarını okurken de. Son toplantıda da ağladım zaten, ya gerçekten ben burasıyla bu kadar büyük bir bağımız olduğunun farkındaydım ama hiç bu kadar hissedememiştim sanırım. Hepimiz son bir-iki haftadır çok yorulduk, belki de yeni bir başlangıca ihtiyacımız vardır.

Size ve fanzine olan sevgim ne buraya sığıyor ne de içime, bazen gerçekten taşıtığımı hissediyorum. Doğum gününüz kutlu olsun hocam, siz benim her zaman güven duyduğum biri, Çemberlitaş'ı sevme nedenlerimin ilki olarak hayatımda olacaksınız. Umuyorum ki biz de sizin hayatınızda olmaya devam edeceğiz, ben hep burada olduğumu size hissettirmek için daima çabalayacağım. Sizi gerçekten çok seviyorum, iyi ki varsınız Jale Hoca'm <3

Ece Bilen

Merhabalar hocam!! Nasılsınız, umarım çok iyisinizdir. Bu yıl başladığından beri konuşma fırsatımız olmadı, daha doğrusu ben fırsat olmasına izin vermemek için sürekli olarak kaçtım :D Yüzünüze nasıl bakacağımı bilemedim. Kaplumbağalarınıza olan ümidinizin tükenmesinde öyle ya da böyle bir payım olduğu için çok özür dilerim. İnanın zamanı geriye alabilseydim, yapabilecekken yapamadığım her şeyi teker teker telafi ederdim. Hem ekip olurken hem de bireysel yaptığım hatalar daha da net hale geldi üstüne düşündükçe. Bu sayıda karamsar şeylerden bahsetmek istemiyorum ama içten bir özür de dilemezsem sözlerim kulağınıza oldukça samimiyetsiz gelecekmış gibi hissettim.

Bu yıl, son 4 yıla kıyasla çok farklı başlamış olsa da, 2023 size uğur ve mutlulukla gelsin, 53. yaşınızda bana kattıklarınızdan dolayı size gerçekten çok minnettarım. Tiyatroya gitmeye ihtiyacım olduğunu sizinle “Yaftalı Tabut” oyununu izleyene kadar bilmiyordum mesela. Çoğu zaman “ giderim bir ara” deyip erteliyordum ama artık aybaşından biletlerimi alıp takvimime ekliyorum. Bu mutluluğun hayatımda bir yer edinmiş olması sizin sayenizde. Buz dağının görünen kısmımdan bahsetmek kolay. Oysa düşüncelerim üzerindeki etkinizi anlatmak henüz benim becerebildiğim türden bir şey değil. Toplantıda rastgele söylediğiniz bir cümle sayesinde bile o konu hakkında bakış açımı baştan aşağı sorguladığım oluyordu. Hayatımdaki en büyük dönüm noktaları hep fanzin sayesinde yaşandı, siz olmadaydınız ne kendime olan saygımda ne de ifade edişimde bu kadar gelişme kaydedebilirdim.

Yazımı gözümü dolduran pişmanlık ve minnet yaşlarıyla bitiriyorum. “Jale Hocam” olduğunuz için çok teşekkür ederim. Geçen yıl bilet alamadığınız bütün oyunları bu yıl en güzel koltuklardan seyretmeniz dileğiyle, mutlu yıllaaar. Doğum gününüz kutlu olsun!

Gümüş Ece Öğüt

Pandemide online derslerimiz ilk başladığında fanzinden bahsettiğiniz dersi hatırlıyorum, son ana kadar mikrofonu açıp “Ben de katılmak istiyorum!” diyememiştim, eğer hiç demeseydim lise hayatım nasıl devam ederdi hiçbir fikrim yok. Sizi yakından tanımak, sevginizi hissettirdiğiniz kişilerden biri olmak inanın bana çok şey kattı ve katıyor. İyi, düşünceli ve sorumluluk sahibi bir insan olmanın ne demek olduğunu sizden öğrendim ben. Farkında değilsiniz belki ama birçok insana kıyasla “sevginin” ne demek olduğunu hayatınızda her şeyden çok hissettiriyorsunuz. İyi ki de bu mesleği, öğretmenliği seçmişsiniz. Dünyada işlerini severek ve isteyerek yapan insanların sayısının ne kadar az olduğunu düşünürsek sizin gibi insanlara daha çok ihtiyacımızın olduğunu anlıyor insan

Yeni yaşıyorsunuz umarım en mutlu, huzurlu ve sağlıklı olduğunuz yaşlardan biri olur. Bize bir toplantımızda şöyle söylemişsiniz: “Her şeyden önce önemli olan en büyük şey hayal kurmaktır, hayaller kurun ve zor olsa bile onları gerçekleştirmek için tüm emeğinizi verin çocuklar.” Umarım ki bu yaşıyınızda siz de tüm hayallerinizi gerçekleştirirsiniz.

İyi ki doğdunuz, iyi ki varsınız, sizi çok seviyorum <3

Şeyma Nur Divan

Henüz bir tosbağayken sosyal bilimler lisesine geçme planları yapıyordum. Sizin öğrenci sarraflığınız olmasa, o zaman bana güzel sanatlara uygun olduğumu söylemeseniz muhtemelen şuan sabah dokuz akşam beş bir iş için gecemi gün edip çalışıyor olucaktım.

Yazdığım bozuk yazıları çözme, anlama çabanız bana “Sanırım bir şeyler yazabiliyorum” dedirtmişti. Minik minik, kısa kısa hikayelerimin yayınlanması bana kafamın içindekileri anlatma özgürlüğü sundu. Bu özgürlüğü beğendim ve yazmaya devam ettim. Eğer şu an resimlerimin arkasını yazarak doldurabiliyorsam sizin sayenizde.

Okuldan vakit arttırdıkça gezdiğimiz günler benim gelişimim adına asla hayal edemeyeceğim bir büyüklükte katkı sağladı. Sizin yanından geçtiğimiz bir binanın tarihini, bir kafenin yaptığı en güzel tatlıyı, bir parkın en gölge yerini bilmeniz beni çok etkilemişti “Ben de öyle olacağım!” dedim ve gezmeye, gezdikçe öğrenmeye başladım.

Bize öğrettiğiniz, rehberlik ettiğiniz dört sene için çok teşekkür ederim! Eğer bugün siz doğmasaydınız ben özel bir şirkette ruhumu satıyor olacaktım! Doğum gününüz kutlu olsun!

Liseye başlarken kim olduğumu, hangi konularda yetenekli olduğumu, neler başarabileceğimi hiç bilmiyordum. İstedığıme emin olduğum tek şey lisede unutulmayacak bir şey yaparak, en az bir insanın hayatına dokunmuş olarak mezun olmaktı.

Henüz ilk yılımda sınıf öğretmenim olmanız bu isteklerimi gerçekleştirmem için çok büyük bir şanstı. Bizi Kaplumbağa Fanzin ile tanıştırdığınız ilk anda size, bu ekibe, birlikte yaptığınız işe adeta hayran olmuşum. Ekibe katılmayı her şeyden çok istemiştim. Ama henüz kendimi tanımadığım, neler yapabileceğimi bilmediğim için kafamda çok fazla soru işareti vardı. Katılan arkadaşlarım ve sizin cesaret verici sözleriniz sayesinde "Ne olursa yaparım yaa yardımcı olurum en azından bir şeylere" diyerek bu ekibe katıldım. Ve hala bunun verdiğim en doğru karar olduğunu düşünüyorum. Yıllarca bana bir aile, bir ev oldunuz. Ve bu aile olmadan nasıl filizlenirdim, nasıl geliştirdim bilmiyorum.

Ben birilerinin hayatına dokunmak isterken siz gelip benim hayatıma dokunarak ona tamamen farklı bir yön verdiniz. Lise hayatımda bana en çok güç veren kişilerden oldunuz. Her duygumu sizinle yaşadım. Birlikte endişelendik, birlikte sevindik. Siz bana hayat dolu olduğumu, sizi neşelendirdiğimi söyledikçe daha da çiçek açmak, siz başarılı olduğumu söyledikçe daha fazla başarmak istedim...

Yıllarca mümkün olan her konuda yanımda olduğunuz için çok teşekkür ederim. Bu ekiple, sizinle en güzel yıllarımı yaşadım. Kendimi geliştirdim, dostluklar kurdum ve birlikte çok güzel işler başardık. Hepsizizin sayenizde oldu. Sizi tanıdığım için çok şanslıyım. Hayatıma dokunduğunuz için minnettarım. İyi ki doğmuşsunuz, iyi ki varsınız. Sizi hep çok seviyorum!

İlayda Parçal

Ne diyeceğimi bile bilmeden başladım bu yazıya. Yüz yüzeysen size karşı duygularımı ifade etmek çok daha kolay, bu biraz ironik çünkü genelde benim için kolay olan yazarak duygularımı ifade etmek. Bunu daha da ironik yapan, yazmaya olan sevgim ve kendimi açıklama ihtiyacım sayesinde sizle olan ilişkimin normal bir öğretmen-öğrenci ilişkisinden çıkıp çok daha anlamlı bir şeye evrilmiş olması. Hayatınızda bu kadar güzel bir iz bırakacak bir öğretmene denk gelmek çok ama çok nadir bir durum. Bunu da hayatı anlamlandırmak için yanıp tutuştuğın, büyümenin sancılarını ve çocukluğun seni bırakmak istemeyen parçalarını aynı potada kaynatmaya çalıştığın yaşlarda yaşayabilmek inanılmaz bir şans.

Hep okuduğum kitaplarda, izlediğim medyada görüp özendiğim, hayalini kurduğum ama gerçekleşmesini asla beklemediğim bir oluşumdu fanzin benim için. Siz de hayallerimi süsleyen, "bir öğretmenden çok daha fazlası olan öğretmen" figürünün vücut bulmuş hali gibiydiniz. Sahip olduğumdan haberim olmayan özelliklerimi sizin "mentor"luğunuzda keşfettim. Sizden çok şey öğrendim ama en önemlisi, öğrencilerin de bir öğretmene ne kadar çok şey katabileceğini öğrenmemdi sanırım. Sizi mutlu eden birini sizin de mutlu edebildiğinizi fark etmek bu "soluk mavi nokta"daki kısacık ömrümüzde deneyimlenebilecek en güzel hislerden biri ve ben bunu deneyimledim. Bize karşı duyduğunuz sevgiyi gördüm, size verebildiğimiz neşenin farkına vardım.

Sizi mutlu edebildiğimizi görmek; annemin kaynattığı, iyileşeyim diye bir güzel limon sıkıp bir de bal damlattığı ıhlamur çayını yorganımın altında, Kaplumbağa kupamdan, hastalanmış bir çocuğun nazıyla yudumluyormuşçasına içimi ısıttı. Anneannemin köyden getirdiği ıhlamur, annemin küçüklüğümde beri her hasta olduğumda yaptığı ıhlamur, kokusuyla beni 4 yaşına -hep hasta olduğum, ana sınıfında boynumda annemin içine selpak koyduğu minicik çantamla dolaştığım yaşlara döndüren ıhlamur. "Duygusal destek kupam" dediğim, her fırsatta kul-

lanmaktan biraz lekelenmiş, baskısı hafif silinmiş kupam, mutluluğumun izleriyle dolu kupam, Kaplumbağa kupam. Varlığıyla olduğum kişi olmama büyük fayda sağlayan, bana Fanzin'in bir parçası olma şansını sunan, yazma sevgimin üzerine gitmemi ve hem yazılarımın gelişmesini hem de benim gelişmemi sağlayan Jale hocam.

Bir insanın belki de değerli hissetmeye en çok ihtiyacı duyacağı yaşlarında size bakıp gözlerinizin içindeki parıltıyı her gördüğümde değerli hissettim. Size de benim için ne kadar değerli olduğunuzu göstermek için çaba gösterdim. Ne kadar başardığımı bilmiyorum ama bildiğim bir şey varsa o da sizin gözlerinizde gördüğüm parıltının asla azalmadığı, aksine gözlerinizdeki yansımam büyüdükçe o parıltının da büyüdüğü; gülümseyen gözlerle bize bakıp "Kaplumbağalarım" dediğinizde sesinizdeki içimi ısıtan sevgiden hiçbir şey eksilmediği...

Sanırım sizin yaşlarınıza geldiğimde, hepimiz büyüdüğümüzde bile sizin "tosbağa"nız olarak kalacağım. İyi ki doğmuşsunuz. Laf olsun diye değil, gerçekten iyi ki doğmuşsunuz. İyi ki varsınız. Siz olmasanız, hiç hayatıma girmeseydiniz nasıl biri olurdu bilmiyorum ve bilmek istediğimi de sanmıyorum. Şu anki halimden fazlasıyla memnunum. Paralel evrenlerden birinde sizle tanışmamış bir versiyonum varsa da... Eh, kendisine bol şans diliyorum. :)

Ülkü Süeda Aslan

Yeni bir yaş sadece büyüme değil, kendimize yeni öncelikler belirlemek demektir bir yandan. Fanzin ekibiyle yaşadıklarımızı ve sizinle bireysel olarak yaşadıklarımı göz önünde tutarak umuyorum ki yeni yaşınızdaki önceliğiniz; pişmanlıklarınıza odaklanmaktan çok “iyi ki”lerinize odaklanmak olur. Bu yaşınıza kadar sahip olduğunuz tüm o anılar arasında, sizi hala rahatsız eden bir hatanız varsa umarım kendinizi affedersiniz. Biliyorum ki insanlar genelde kendilerini affetmeyi pek beceremezler. Yanlış olarak gördükleri bir davranışı kendilerine yakıştıramadıklarından olabilir bunun sebebi ama içtenliğimle söylüyorum ki; lütfen kendinizi her konuda affederek yeni bir yaşa girin. Birden böyle konuşmam saçma gelebilir ancak söylemek isterim ki geçmişteki hataları yüzünden bugünlerini harcayan çok fazla yetişkin tanıyorum. Son isteğim; sizin de onlardan biri olmanızdır.

Sadece kendinizi değil, umarım bizi de affedersiniz. Dilerim ki Fanzin’le ilgili hatırlayacağınız son şey; geçmişin değiştirilemez hataları değil, birlikte geçirdiğimiz güzel zamanlar olur. Kalbinizde bir yerlerde güzel hatırlanmak beni çok memnun eder.

Son olarak; kendimi yeteri kadar ifade edemediğim zamanlar da bile beni anlayıp cesaretlendirdiğiniz için de ayrıca minnettarım. Tüm davranışlarınızın ve sözlerinizin değeri bende çok büyük.

Her yeni yaşınızda “İşte bu hayatımın en güzel yaşıydı!” diyebilmeniz dileğiyle, iyi ki doğdunuz, iyi ki varsınız Jale hocam. <3

Reyyan Birsin

Kendim büyüdükçe, üzerimde bıraktığınız izleri ve bu izlerin hayatıma, bakış açıma kattıklarını daha iyi görebildiğimi fark ediyorum. Yeni yaşınızda bu izleri bırakacağınız öğrencilerimiz, aileniz ve tüm sevdikleriniz sizinle olsun. Hep birlikte mutluluk, huzur ve sağlıkla karşılayacağımız nice yıllarımız olsun. Doğum gününüz kutlu olsun.

Salih Karataş

Bizim için büyük bir şans oldunuz. Her öğrenci için iyi bir öğretmen çok önemlidir mutlaka, öğrencilik hayatının bir döneminde karşılaşılabilir belki. Ama ilk gençlik yıllarındaki bir öğrenci için kendisine güven duyan, potansiyelini görüp ona özveriyle ışık tutan bir öğretmen büyük bir şans. Yalnız eğitimci kişiliğinizle değil; hayattaki duruşunuz, ideallerinizle de örnek oldunuz bize. Sizi tanıdığım, hayatıma dokunduğunuz için kendimi çok şanslı hissediyorum. Yeni yaşınızın da yol göstericisi olduğunuz öğrencilerinizle birlikte, güzel anılarla dolu olmasını dilerim. Mutlu yıllar...

Dilara Aydın

Yeni yaşınız kutlu olsun. Umarım yüzünüzde tebessümlere sebep olan güzel anılarla dolu bir yıl olur. Ben lise yıllarımı düşündüğümde sizi, hep güzel anılar içerisinde hatırlıyorum. Sizin gibi bir öğretmenim olduğu için ve çıktığımız fanzin yolculuğu ile daha yakın bir ilişki kurabildiğimiz için kendimi çok şanslı hissediyorum. Yalnızca aktardığınız bilgi-birikiminizle değil, aynı zamanda davranışlarınız ile, duruşunuz ile de her zaman bir rol model oldunuz. Tüm emekleriniz için teşekkür ederim. Sevdiklerinizle birlikte nice mutlu, huzurlu ve sağlıklı güzel yıllarınız olsun.

Melike Elif Melek

Doğum Gününüz
Kutlu Olsun